

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 53)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Δεκέμβριος 2013

ΟΧΙ ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ!

Ένας άνθρωπος θέλησε να τιμήσει τους φίλους του. Έτοιμασε τραπέζι. Φρόντιζε να μη λείψει τίποτε. Όταν ήταν όλα έτοιμα, έστειλε το δούλο του να ειδοποιήσει τους φίλους του να έρθουν στο τραπέζι. Ο δούλος πήγε και τους κάλεσε. Αντί να δεχθούν με ευχαρίστηση την πρόσκληση, αυτοί άρνήθηκαν και δικαιολογώντας την άρνησί τους είπαν: Ο πρώτος «αγόρασα χωράφι και πρέπει να πάω ...». Ο δεύτερος «Αγόρασα πέντε ζευγάρια βόδια και πρέπει να πάω να τα δοκιμάσω...». Ο τρίτος «παντρεύτηκα γυναίκα» (Λούκ. 14, 18-20). Όταν ο άνθρωπος που έκανε το τραπέζι πληροφορήθηκε τί απήντησαν στο δούλο του, ωργίστηκε και τόν διέταξε να πάει στους δρόμους και στις πλατείες της πόλεως και όποιον βρή, τυφλούς, κουτσούς, αναπήρους, να τους καλέσει στο τραπέζι. Ο δούλος έξετέλεσε την εντολή του κυρίου του. Όλοι, όσους κάλεσε, με μεγάλη προθυμία δέχτηκαν τη πρόσκληση. Πήγαν στο συμπόσιον. Παραξενεύεται κανείς, με τη συμπεριφορά των ανθρώπων εκείνων, που

πρώτους κάλεσε στο τραπέζι ο κύριος. Γιατί ξέρουμε ότι σε τραπέζια που στρώνονται σε μέρες γάμων, έορτών και πανηγύρεων όλοι πάνε με προθυμία. Παραπονούνται μάλιστα και αν δεν τους καλέσουν το θεωρούν προσβολή. Άλλα στο Εὐαγγέλιο δεν πρόκειται για ένα άπλο τραπέζι. Είναι τραπέζι πνευματικό. Το έτοιμασε ο ουράνιος Πατέρας.

Τραπέζι, που όχι χίλιοι και δυο χιλιάδες άνθρωποι, αλλά εκατομμύρια να έρθουν να καθίσουν, τα φαγητά δεν θα λιγοστέψουν. Φαγητά που κάνουν τόν αδύνατο να δυναμώνη, τόν παράλυτο να περπατάη, τόν τυφλό να βλέπη, τόν λεπρό να καθαρίζεται. Ό,τι υπάρχει στο τραπέζι αυτό είναι χαρά, υγεία,

άθανασία, ζωή αιώνιος. Άνθρωποι, τί κάθεστε; Όλοι έλατε στο τραπέζι του Θεού. Δεν θα πληρώσετε τίποτε. Όλα δωρεάν. Ο Θεός κάλεσε στην αρχή τους Ίουδαίους, αλλά αυτοί περιφρόνησαν την πρόσκληση και δεν ήρθαν. Κάλεσε και καλεί όλους τους άλλους ανθρώπους, που είναι διασκορπισμένοι παντού. Άλλα και ... (Συνέχεια στην 7^η σελίδα)

Θα ήθελα να σᾶς γράψω και για την δική μου εμπειρία με τον Άγιο Ραφαήλ. Με τον άντρα μου προσπαθούσαμε να αποκτήσουμε ένα παιδάκι από το 2010, αλλά μάταια. Πέρυσι τον Αύγουστο του 2012 είχαμε πάει με τον άντρα μου στην Αμερική για το γάμο του ξάδερφού του και ένα πρωινό που ξύπνησα, είχα ακούσει στὸν ὕπνο μου μιὰ φωνή που νὰ μοῦ λέει «Πήγαινε νὰ ἀνάψεις ἕνα κεράκι στὸν Άγιο Ραφαήλ και θὰ μείνεις ἔγκυος». Εἶδα λέει ὅτι μῆκα μετὰ

σὲ μιὰ ἐκκλησία που ἦταν ἀνηφορική και ἀπὸ κάτω εἶχε θέα ὅλη τὴν πόλη, τὴ θάλασσα και ἀναψα ἕνα κερί δίχως νὰ γνωρίζω τὸ ὄνομα τῆς ἐκκλησίας και χωρὶς νὰ προσευχηθῶ για τὸ λόγο που ἤθελα. Κατηφορίζοντας ἀπὸ τὴν ἐκκλησία για νὰ φύγω, ἔβλεπα πολὺ κόσμος νὰ ἀνεβαίνει για νὰ προσευχηθεῖ. Ἔτσι ρώτησα κάποιον πιστὸ και μοῦ εἶπε ὅτι ἦταν ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ. Ξαναμπήκα μέσα, ἀναψα πάλι κεράκι ἀλλὰ αὐτὴ τὴ φορὰ προσευχήθηκα νὰ με βοηθήσει νὰ ἀποκτήσω ἕνα παιδάκι.

Τὸ πρῶτὸ που ξύπνησα ἀφηγήθηκα στὸν σύζυγό μου τὸ ὄνειρο που εἶδα, λέγοντάς του χαρακτηριστικὰ ὅτι ποτὲ δὲν εἶχα ἀναφερθεῖ στὸ παρελθὸν στὸ ὄνομα Ραφαήλ ἀλλὰ οὔτε εἶχα ἀκούσει για τὸν Ἅγιο. Γυρίζοντας ἀπὸ τὴν Ἀμερική, ἡμέρα Δευτέρα, μοῦ εἶπε ἡ μητέρα μου ὅτι τὰ λείψανα τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Εἰρήνης και Νικολάου θὰ

ἐρχόντουσαν τὸ Σάββατο στὴν ἐκκλησία ἀπέναντι ἀπὸ τὸ σπίτι της. Πῆγα προσευχήθηκα ἀλλὰ χωρὶς μέχρι τὸ Μάρτιο τοῦ 2013 νὰ ἐνδιαφερθῶ νὰ βρῶ μιὰ ἐκκλησία με τὸ ὄνομά του. Κάποια στιγμή τοῦ Μαρτίου μῆκα στὸ ἴντερνετ και ἀναζητοῦσα ποῦ ἔχει ἐκκλησίες και βρῆκα τὴ μονὴ τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ στὸ Ἄνω Σούλι Μαραθῶνα, ἡ ὁποία ἔμοιαζε με αὐτὴ που εἶδα στὸ ὄνειρό μου.

Ἔτσι και πήγαμε με τὸν άντρα μου, προσευχηθήκαμε και μετὰ ἀπὸ ἕνα μῆνα ἔμεινα ἔγκυος. Στὴν ἐπίσκεψή μας τότε, εἶπαμε τὴν ἱστορία μας και μᾶς πληροφόρησαν ὅτι ὁ Ἅγιος εἶναι ὁ προστάτης τῶν γυναικῶν που δὲν μποροῦν νὰ κάνουν παιδιά και μᾶς ἔδωσαν λαδάκι ἀπὸ τὸ καντήλι τοῦ Ἁγίου που δὲν σβήνει ποτέ. Ἀπὸ τότε που ἔμαθα ὅτι εἶμαι ἔγκυος σταυρώνω συνέχεια τὴ κοιλιά μου με τὸ λαδάκι

ἐνῶ παράλληλα φορᾶω και τὴ ζώνη τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου. Περιμένουμε σὲ λίγο καιρὸ νὰ γεννηθεῖ ἡ κορούλα μας ἡ Ραφαέλα.

Εὐχαριστῶ, νιώθω μεγάλη εὐγνωμοσύνη και εὐλογία και θέλω ὅλος ὁ κόσμος νὰ εἶναι ὑγιεῖς και εὐτυχισμένους και σύντομα νὰ ἀκουστοῦν και οἱ δικές του προσευχές.

Μὲ ἐκτίμηση

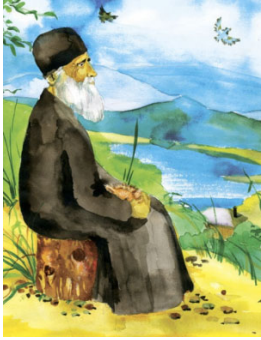
Εὐαγγελία Μ.

Ένα από τὰ σοβαρότερα σημεῖα, πὸ ἀποδεικνύουν ὅτι εὐθρισκόμεθα σὲ καιροὺς ἐσχάτους καὶ Ἀποκαλυπτικούς καὶ φανερώνουν τὴν ἠθικὴ ἐξαχρείωση καὶ πνευματικὴ ἀθλιότητα τῆς μοιχαλίδος καὶ διεστραμμένης γενεᾶς μας, εἶναι ἡ πρωτοφανὴς σὲ ἀσέβεια εἰκόνα πὸν παρουσιάζουν στὶς ἡμέρες μας οἱ Ὁρθόδοξοι ναοὶ τῆς Πατρίδος μας, καὶ πῶς συγκεκριμένα, εἶναι ὁ κατακλυσμὸς αὐτῶν ἀπὸ πλήθη ἀσέμνων ἐνδεδυμένων γυναικῶν κάθε ἡλικίας καὶ κοινωνικῆς τάξεως. Ἐλεύθερες εἶναι σὲ μιὰ κοινωνία πὸν ζήλωσε τὴ «δόξα» τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων νὰ κυκλοφοροῦν ὀλόγυμνες στοὺς δρόμους καὶ τὶς πλατεῖες! Δὲν εἶναι ὅμως ἐλεύθερες καὶ δὲν ἔχουν κανένα ἀπολύτως δικαίωμα νὰ εἰσέρχονται μὲ ἄσεμνη καὶ ἀπρεπῆ ἐνδυμασία μέσα στοὺς ἱεροὺς ναοὺς. Σὲ κάθε ναὸ οἰκοδεσπότης εἶναι ὁ Χριστός. Καὶ ὅταν ὁ οἰκοδεσπότης καλῆ τοὺς προσκεκλημένους νὰ προσέλθουν στὸν οἶκο του μὲ εὐπρέπεια, αἰδῶ καὶ σωφροσύνη, κανεὶς ἀπὸ τοὺς ὑπηρετὲς του (ιερεῖς, Ἀρχιερεῖς) δὲν δικαιούται νὰ τοὺς προτρέψῃ νὰ προσέλθουν μὲ ἀπρεπῆ καὶ αἰσχρὴ ἐνδυμασία, ὅπως θὰ πῆγαιναν σὲ μιὰ καφετέρια, μιὰ ἐκδρομὴ ἢ ἓνα χορὸ. Πτωχὰ ἐνδύματα δέχεται ὁ Χριστὸς καὶ εὐλογεῖ καὶ ἀγιάζει αὐτοὺς πὸν τὰ φοροῦν. Ἄσεμνα καὶ προκλητικὰ δὲν δέχεται. Τὸ «ἐλάτε ὅπως εἴστε» ἰσχύει γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὄχι ὅμως ὡς πρὸς τὴν ἐνδυμασία τοῦ σώματος, ἀλλὰ ὡς πρὸς τὴν ἐνδυμασίαν τῆς ψυχῆς τους. Πράγματι, ὁ Θεὸς ἀπευθύνει πρὸς ὅλους μας πρὸς κλησὶ νὰ ὑπάγωμε στὸ ναὸ Του ὀποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ κατάστασι τῆς ψυχῆς μας. Οὐ-

δεὶς βεβαίως προτείνει νὰ διωχθεῖ ὁ κόσμος ἀπὸ τὶς ἐκκλησίες. Αὐτὸ πὸν πρέπει νὰ γίνῃ εἶναι νὰ κληθοῦν οἱ χριστιανοὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ ἁμαρτωλὰ καὶ κοσμικὰ φρονήματα καὶ τὶς κακὰ συνήθειες καὶ νὰ σεβασθοῦν καὶ νὰ ὑπακούσουν στὴν φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας. Πρὸ ὀλίγων μηνῶν συνέβη στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἓνα περιστατικὸ τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ προβληματίσῃ καὶ παραδειγματίσῃ ὅλους μας. Τί συνέβη; Κατὰ τὴ διάρκειαν μιᾶς συνεδρίας, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς, μὲ ἀφορμὴ τὴ στενὴ φούστα καὶ τὸ κολλητὸ κοντομάνικο μπλουζάκι, πὸν φοροῦσε μιὰ βουλευτὴς, ἔκανε παρεμβασὶ καὶ αὐστηρὴ παρατήρησι, θεωρώντας τὴν ἐμφάνισίν της προκλητικὴ. Δὲν δίστασε δὲ νὰ κάνῃ συγχρόνως ἐνδυματολογικὰς συστάσεις πρὸς ὅλους ἐν γένει τοὺς παρευρισκομένους βουλευτὰς! Καὶ ἐρωτοῦμε: Εἶναι ὁ χῶρος τοῦ Κοινοβουλίου ἱερώτερος τῶν Ἱερῶν μας Ναῶν; Μηπως ἀνάλογη εὐαίσθησις ἔπρεπε νὰ ἔχουν δεῖξει καὶ οἱ ἀρχιερεῖς μας; Ἐκτὸς καὶ ἂν θεωροῦν τιμητικὸ γι' αὐτοὺς νὰ δέχονται μαθήματα ἠθικῆς ἀπὸ ἓνα χῶρο, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀπαξιωθεῖ στὶς ἡμέρες μας, ὅσο κανένας ἄλλος χῶρος. Εἶναι καὶ αὐτὸ ἓνα σημεῖο τῶν καιρῶν. Ὁρισμένοι θὰ μᾶς χλευάσουν. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει τί θὰ εἰποῦν κοσμικῶς σκεπτόμενοι ἄνθρωποι, μᾶς ἐνδιαφέρει τί λέγει ὁ Θεὸς (στὸ Α΄ Κορινθίους, κέφ. 11). Ἀδελφοὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἢ διαφθορά, ἀνηθικότητα, ἀσέβεια καὶ ἀκολασία πὸν ἔχουν κατακλύσει τὴν Πατρίδα μας, ἀργὰ ἢ γρήγορα κάπου θὰ ξεσπάσουν. Ὁ Θεὸς γνωρίζει. Σεβασμὸς εἰς τὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ.

ΟΤΑΝ ΤΑ ΕΧΟΥΜΕ ΑΦΘΟΝΑ ΞΕΧΝΑΜΕ ΤΟ ΘΕΟ!!!

Γέροντας Παΐσιος:

Όταν ήμουν στο Σινά το νερό ήταν ελάχιστο. Από ένα βράχο έτρεχε σταγόνα - σταγόνα και μάζευα τρία κιλά νερό το είκοσιτετράωρο. Το λίγο αυτό νερό το έκτιμοῦσα πολύ κι' ευχαριστοῦσα συνέχεια το Θεό, πού μου τὸ ἔδινε. Μ' αυτό ἔκανα ὅλες τὶς δουλειές. Ἐπινα, πλενόμουν, ἔπλενα τὰ ρούχα καὶ κρατοῦσα λίγο καὶ γιὰ τὰ πουλάκια. Ἐνιωθα εὐγνωμοσύνη γιὰ αὐτὸ τὸ νερό. Ἀργότερα, ὅταν ἤρθα στὸ Ἅγιο Ὄρος, στὴ σκήτη τῶν Ἰβήρων, ἄλλαξαν τὰ πράγματα, ἐκεῖ ὑπῆρχε ἄφθονο νερό. Ἡ στέρνα ξεχειλίξε. Ὅμως, ἔχασα κάτι πολὺ σημαντικό. Δὲν αἰσθανόμουν τὴν ἀνάγκη νὰ ευχαριστήσω τὸ Θεό. Στὸ Σινά βούρκωναν τὰ μάτια μου ἀπὸ εὐγνωμοσύνη γιὰ τὸ λίγο νερό, ἐνῶ στὴ σκήτη ξεχάστηκα ἀπὸ τὴν ἀφθονία τοῦ νεροῦ.

ΕΑΝ ΚΑΤΑΚΡΙΝΕΙΣ, Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΕ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ

Ἦταν κάποιος Γέροντας πὸν ἔτρωγε καθημερινὰ τρία παξιμάδια. Τὸν ἐπισκέφθηκε κάποιος ἀδελφὸς καὶ ὅταν κάθησαν νὰ φᾶνε, ἔβαλε καὶ γιὰ τὸν ἀδελφὸ τρία παξιμάδια. Εἶδε κατόπιν ὁ Γέροντας ὅτι ὁ ἀδελφὸς εἶχε ἀνάγκη νὰ φάει περισσότερο καὶ τοῦ ἔφερε ἄλλα τρία. Ἀφοῦ χόρτασαν καὶ σηκώθηκαν, κατέκρινε ὁ Γέροντας τὸν ἀδελφὸ καὶ τοῦ εἶπε: «Δὲν πρέπει, ἀδελφέ, νὰ ὑπη-

ρετοῦμε τὴ σάρκα μας». Ὁ ἀδελφὸς ἔβαλε μετάνοια στὸν Γέροντα καὶ ἔφυγε. Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα ὅταν ἔφθασε ἡ ὥρα γιὰ φαγητό, ἔβαλε ὁ Γέροντας τὰ τρία παξιμάδια γιὰ τὸν ἑαυτό του! Ἀλλὰ ἀφοῦ τὰ ἔφαγε, αἰσθάνθηκε πάλι νὰ πεινᾶ, ἀλλὰ συγκρατήθηκε. Τὴν ἄλλη μέρα πάλι τὸ ἴδιο ἔπαθε καὶ ἄρχισε νὰ αισθάνεται ἐξάντληση. Κατάλαβε τότε ὁ Γέροντας ὅτι τὸν ἐγκατέλειπε ὁ Θεὸς καὶ ρίχνοντας τὸν ἑαυτό του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἄρχισε νὰ παρακαλεῖ μετὰ δακρῶν γιὰ τὴν ἐγκατάλειψη πὸν τοῦ ἔγινε. Καὶ βλέπει ἕναν ἄγγελο πὸν τοῦ εἶπε: «Αὐτὸ σοῦ συνέβη, ἐπειδὴ κατέκρινες τὸν ἀδελφὸ σου. Νὰ ξέρεις λοιπὸν ὅτι αὐτὸς πὸν μπορεῖ νὰ ἐγκρατεῦται ἢ νὰ κάνει κάποιο ἄλλο καλὸ, δὲν τὸ κάνει μὲ δική του δύναμη, ἀλλὰ ἡ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ εἶναι πὸν ἐνισχύει τὸν ἄνθρωπο».

ΔΟΥΡΕΙΟΣ ΙΠΠΟΣ

Όταν ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις «διὰ χειρὸς» τοῦ ὑπουργοῦ Ὑγείας κ. Σπύρου Γεωργιάδη, ὁ ὁποῖος λόγω «ἀρχαιολατρείας» ἄλλαξε τὸ ὄνομά του σὲ Ἄδωνις, κλείνει τὸ ἕνα νοσοκομεῖο μετὰ τὸ ἄλλο, ἡ γείτονα Τουρκία μετατρέπει πλοῖα σὲ νοσοκομεῖα καὶ τὰ βγάζει στὸ Αἰγαῖο! Καὶ ὄχι φυσικὰ γιὰ τὴν «καλὴ τῆς τῆν καρδιά», ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐκμεταλλεῦται τὴ δική μας ἀνεπίτρεπτη ἀνεπάρκεια καὶ νὰ «βάλει πλώρη» γιὰ τὰ ἀκριτικὰ μας νησιά. Οἱ «μεμέτηδες» κάνουν ἄριστα «τὴ δουλειά» τους, στήνοντας ἀργά, ἀλλὰ σταθερὰ τὴ χαμένη αὐτοκρατορία τους. Τὸ ἐρώτημα εἶναι τί κάνουμε ἐμεῖς γιὰ νὰ τὴ ματαιώσουμε. Ἡ καλλίτερα ἂς προβληματιστοῦμε, μὲ τὸ τί κάνουμε, γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσουμε...

Μᾶς εἶχαν συλλάβει οἰκογενειακῶς μὲ τὸ πρόσχημα μὴ πληρωμῆς τῶν φόρων. Κάθε πρωὶ σηκωνόμασταν πρὶν φέξει γιὰ τὴν δουλειά. Ἡ μητέρα καθάριζε τὰ γραφεῖα τῆς φυλακῆς. Ἐπρεπε πρὶν τὶς 8 νὰ λάμπουν ὅλα. Νὰ εἶναι τὰ τζάμια καθαρά, τὰ κομπιούτερ, οἱ ναργιλέδες καὶ εἰδικὰ τὸ γραφεῖο τοῦ διευθυντοῦ. Μία μέρα, δὲν θὰ τὴν ξεχάσω ποτέ, πῆγα μαζί της νὰ τὴ βοηθήσω, ἐπειδὴ εἶχε πυρετό. Ἐκαίγε ὁλόκληρη καὶ ἔτρεμε. Μὲ μία κουβέρτα σκεπαζόμασταν ὅλοι, κι' αὐτὴ ἦταν καὶ τρῦπια. Ἐκείνη ἔκανε τὴν ἡρωίδα, δῆθεν ὅτι δὲν κρύωνε, γιὰ νὰ σκεπαζόμαστε ἐμεῖς... Τὸ κρῦο στοὺς

10 ὑπὸ τὸ μηδὲν καὶ τὸ νερὸ παγωμένο. Ἐκείνο τὸ πρωί, σὰν ἀνοίξαν τὴν πόρτα τοῦ κελιοῦ γιὰ νὰ βγεῖ, παρακάλεσα τὸν ὑπάλληλο νὰ πάω νὰ τὴν βοηθήσω γιατί ζαλιζόταν, κρύωνε καὶ ἔτρεμε. Εἶδαν τὰ χάλια της καὶ μὲ ἄφησαν. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα δὲν τὰ κατάφερε καλὰ ἢ μάνα μου. Ἐγὼ ἔκανα ὅ,τι μποροῦσα, νὰ φέρω νερό, νὰ πετάξω τὰ σκουπίδια. Ἀργήσαμε, καὶ μᾶς πρόλαβε ὁ διευθυντὴς στὸ γραφεῖο του, ὅταν ἦλθε.

- Ἀκόμη ἐδῶ εἶστε, εἶπε. Τί χάλια εἶναι αὐτά; (Τὸ πῶς βρέθηκε ἓνα τσιγάρο πατημένο κάτω, οὔτε ποὺ τὸ καταλάβαμε. Φώναζε σὰν ὑστερικός, λὲς καὶ εἴχαμε κάνει ἔγκλημα.)

- Συγγνώμη, εἶπε ἡ μητέρα μου πηγαίνοντας νὰ μαζέψει τὴν γόπα. Ὁ διευθυντὴς ὄρμησε βίαια ἐπάνω της, καὶ μὲ μία δυνατὴ κλωτσιὰ μὲ τὴν μπότα του τὴν κόλλησε ἐπάνω στὸν τοῖχο. Χτύπησε κάπου τὸ κεφάλι της, κι' ἔμεινε ἀναίσθητη, πε-

ταμένη στὸ πάτωμα. Ἐτρεξα κοντά της, κι' εἶδα τὸ αἷμα νὰ τρέχει ἀπὸ τὸ κεφάλι της. Δὲν ἄντεξα κι' ἄρχισα νὰ φωνάζω καὶ νὰ κλαίω. Ὁρμησα ἐπάνω του καὶ τὸν χτύπησα μὲ τὸ ξύλο τῆς σκούπας στὴν πλάτη... Ἐκείνος σφύριξε τότε, κι' ὄρμησαν μέσα οἱ ἄνδρες τῆς φρουρᾶς. Μὲ σάπισαν μὲ τὰ γκλόμπς στὸ ξύλο. Βάραγαν στὸ κεφάλι, στὴν πλάτη, χέρια, πόδια, ὅπου ἔβρισκαν... Γεμάτο αἷματα μὲ βάλανε στὴν ἀπομόνωση γιὰ 40 μέρες... Ἐνας παράξενος ἥλιος μὲ ζέσταινε... Ἦταν σὰν νὰ βρισκόμουνα στὴν κόλαση. Πυκνὸ σκοτάδι, γύρω γύρω ντουβάρι, τσιμέντο χωρὶς φῶς. Κρῦο μέσα, πολλοὺς βα-

θμοὺς κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν, καὶ ἀνὰ δυὸ ὥρες ἀνοίγαν 11 βρῦσες ἀπὸ τὸ ταβάνι καταβρέχοντάς με μὲ παγωμένο νερό... Εἶχα μελανιάσει, περιμένοντας τὸ τέλος μου. Τὸ ἤξερα ὅτι δὲν θὰ ἄντεχα γιὰ πολὺ. Δὲν μπορῶ νὰ ὑπολογίσω πόσες μέρες πέρασαν, καθὼς βρισκόμουν σὲ ἀφασία καὶ σὲ κῶμα.

Ἀλλὰ τότε ἀκριβῶς ἔζησα ἓνα θαῦμα. Τὸ πιὸ ὁμορφο συναίσθημα τῆς ζωῆς μου... Ἐκεῖ, πάνω στὴν ὄροφή, εἶχε ἀνοίξει ἓνα μεγάλο τετράγωνο, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἔμπαινε ἓνας ἥλιος!... Ἐνας λαμπερὸς ἥλιος, ποὺ μὲ ἔκαιγε στὴν κυριολεξία. Ὅχι ἀπλῶς μὲ ζέσταινε, ἀλλὰ μὲ τσουρούφλιζε, σὲ σημεῖο ποὺ νὰ ἔχω μαυρίσει μετὰ, καὶ στὸ πρόσωπό μου. Κάθε μέρα, γιὰ ὥρες πολλὲς ἓνας ὑπέροχος ἥλιος μὲ ζέσταινε, καὶ μὲ βοηθοῦσε νὰ μὴν κρυώσω. Οὔτε πεινοῦσα. Ἐνιωθα τόσο καλά, ἀφοῦ τὸ νερὸ ποὺ ἔτρεχε ἀπὸ 11 βρῦσες μὲ δροσίζεε... Ἦταν ἀπίστευτη αὐτὴ

ἡ ἔμπειρία ποὺ εἶχα ζήσει ἐκεῖ, 40 μέρες μέσα στὴν ἀπομόνωση. Ἐνωθθα τόσο δυνατὸς καὶ χορτάτος, ποὺ τὴν κατάξερη φέτα τὸ ψωμὶ ποὺ μοῦ ἔφεραν, καθὼς καὶ τὸ νερὸ οὔτε ποὺ τὰ εἶχα πιάσει τόσες μέρες στὰ χέρια μου. Πρέπει 40 μέρες νὰ μὴν ἔβαλα μπουκιὰ στὸ στόμα μου, οὔτε γουλιὰ νερὸ νὰ ἤπια... Καὶ ὅμως, οὔτε πείνασα, οὔτε δίψασα, οὔτε γραμμᾶριο βάρους ἔχασα, οὔτε λιποθύμησα. Ἐνωθθα ζεστός, χαρούμενος, χορτάτος καὶ ἕγιναν καλὰ καὶ οἱ πληγὲς ἀπὸ τὸ πολὺ ξύλο ποὺ εἶχα φάει...

Ὅταν μὲ πῆγαν πάλι στὸ κελί μου, ἔλαμπα ἀπὸ ζωντάνια, ἀπὸ χαρὰ, ἀπὸ δύναμη καὶ ἤμουν κατὰμαυρος, λὲς καὶ εἶχα κάνει ἐπὶ ὥρες ἡλιοθεραπεία... Ὅταν διηγῆθηκα στοὺς γονεῖς μου τὰ καθέκαστα, γονάτισε ἡ μητέρα μου καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεὸ ποὺ εἰσάκουσε τὴν προσευχὴς της. «Μέγας εἶσαι, Κύριε», εἶπε, «καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου. Δόξα σοὶ ὁ Θεός». Ἄλλωστε, μέσα στὸ κελί μας εἶχε ἔλθει ὁ Χριστὸς πολλές φορές...

Εἶχαμε νιώσει τὴν χάρη Του, εἶχαμε ἰδεῖ τὴν εὐλογία Του. Τὸν ζήσαμε! Ἦταν ὁ μόνος ἐπισκέπτης ποὺ εἶχαμε δεῖ ἐκεῖ, τόσα χρόνια... Ἄς εἶναι δοξασιμένος ὁ ζωντανὸς καὶ ἀληθινὸς Θεὸς μας!

Ἐπιστολὲς ἀπὸ πραγματικὰ γεγονότα ποὺ περιέχονται στὸ βιβλίον «Συγκλονιστικὲς Ἱστορίες Φυλακισμένων» ἐκδόσεις Ὁρθόδοξος Κυψέλη

ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΙΣ ΚΩΜΑ ΞΕΥΠΝΗΣΕΝ

Τὸ παρὸν σχόλιο τὸ ἀφιερώνουμε σὲ ὅλους τοὺς θιασῶτες δωρεᾶς ὀργάνων καὶ τῆς εὐθανασίας, οἱ ὁποῖ-

οι ἀβίαστα ἐκφέρουν γνώμη, χωρὶς νὰ λαμβάνουν ὑπόψη τοὺς τὸ ἀπρόοπτο. «Ἡ Zhang Ronhxiang ἔπεσε σὲ κῶμα ἔπειτα ἀπὸ τροχαῖο ἀτύχημα πρὶν ἀπὸ τρεῖς χρόνια. Οἱ γιατροὶ ἐνημέρωσαν τὸν σύζυγό της, Gao Dejin, πὼς δὲν θὰ συνέλθει ποτὲ καὶ λίγη ὥρα ἀργότερα διαπίστωσαν πὼς ἡ γυναίκα ἦταν ἔγκυος καὶ πὼς, σὰν ἀπὸ θαῦμα, τὸ μωρὸ εἶχε ἐπιβιώσει. Τοὺς πέντε μῆνες ποὺ ἀκολούθησαν ὁ σύζυγός της, φρόντιζε μὲ συνέπεια τὴν γυναίκα του καὶ τὸ ἀγέννητο παιδί του, μέχρι οἱ γιατροὶ νὰ μποροῦν νὰ κάνουν καισαρική τομὴ καὶ νὰ πάρουν τὸ μωρό. Τὸ σῶμα τῆς μητέρας, παρότι ἡ ἴδια ἦταν σὲ κῶμα, φρόντισε τὸ ἀγοράκι νὰ ἀναπνευθῆ οὔτως ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ γεννηθῆ. Ἡ ἔκπληξη τῶν γιατρῶν γιὰ τὴν ἐγκυμοσύνη τῆς μητέρας δὲν ἦταν ἡ μόνη, καθὼς πέρσι τὸ Μάιο ἔμειναν ἄφωνοι ξανά. Ἡ νεαρὴ γυναίκα ξύπνησε ἀπὸ τὸ κῶμα στὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς τοῦ γιοῦ της! (Πηγή: Sky Watcher).

Η ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΔΙΑΝΟΗΣΗ

Οἱ ἀριστεροὶ διανοητὲς ἀγωνίζονται νὰ μᾶς πείσουν πὼς ὅλοι οἱ Ρομὰ (τσιγγάνοι) εἶναι μιὰ ἐνιαία Φυλὴ, ἐνῶ οἱ μόνοι, ποὺ δὲν δικαιούμεθα νὰ ἰσχυριζόμαστε πὼς εἴμαστε Φυλὴ, εἴμαστε ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες... Ἀκοῦστε τί δήλωσε τὴ νύχτα τῆς Πέμπτης 23 Ὀκτωβρίου ὁ γνωστὸς πλαστικὸς χειρουργὸς Ἀνδρέας Φουστάνος στὴν ἐκπομπὴ τοῦ κ. Τριανταφυλόπουλου στὸ «Extra»:

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΣΤΑΝΟΣ: «Μιλᾶμε γιὰ ρατσισμό στὴν Ἑλλάδα. Σὲ μιὰ χώρα πολυσυλλεκτικὴ. Δηλαδή, οἱ ΝεοἝλληνες τί εἶναι κ. Τριανταφυλόπουλε; Εἶναι ἀπὸ καμμιά Φυλὴ ξεχωριστή; Ἐνας πολυσυλλεκτικὸς λαὸς εἴμαστε... οἱ ὁποῖοι ΟΝΟΜΑ-

ΣΤΗΚΑΜΕ ΕΛΛΗΝΕΣ μία ώραία πρωία, προερχόμενοι από χίλιες Φυλές! Στην μεγάλη πλειοψηφία είμαστε Άρβανίτες! «Έλληνας» δέν είναι φυλή. «Έλληνας» είναι ό έχων Έλληνική παιδεία. Δέν είναι Φυλή ό Έλληνας. Τό από πού κατάγεται ό καθένας, άν πάτε νά τό ψάξετε, είναι από χίλιες Φυλές». ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΟ; Αυτό άκριβώς πιστεύει όλόκληρη ή Άριστερή Διανόηση. Οί Ρομά είναι Φυλή, οί Έβραίοι είναι Φυλή, οί Τουρκοί είναι Φυλή. Οί μόνοι ποú δέν είναι Φυλή, είμαστε έμεις οί Έλληνες. Ό κάθε Νέγρος, Άσιάτης, Κινέζος κ.λ.π. ποú παίρνει Έλληνική παιδεία γίνεται αυτόμάτως Έλληνας, όπως γίνεται Παναθηναϊκός, άπλως και μόνο άν δηλώσεις Παναθηναϊκός. Εκεί μας κατάντησε ή Άριστερή Διανόηση.

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ ΟΙ «ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ»

Όχι, δέν άφησαν τό κόκκαλά τους στις άλησμόνητες πατρίδες τής Ιωνίας και τοú Πόντου οί χιλιάδες άδελφοί μας Έλληνες, οί όποιοι σφάχτηκαν από τό άγρια στίφη τών νεοτουρκων κατά τή μικρασιατική καταστροφή, αλλά πουλήθηκαν από τόν «πατερούλη τής Τουρκίας» Κεμάλ στην Ευρώπη. Αυτή τή φρικτή και άπάνθρωπη είδηση έφερε στη δημοσιότητα ό γνωστός ιστορικός κ. Βλάσης Άχτζίδης. Παρέθεσε μάλιστα και φωτοτυπία δημοσιεύματος τής έποχής, τών έφημερίδων «New York Times» και τής γαλλικής «Midi», «τό Δεκέμβρη τοú 1924 είχε διαρρεύσει τό γεγονός ότι ή έθνικιστική κυβέρνηση τοú Μουσταφά Κεμάλ πούλησε 400 τόνους ανθρώπινα όστά (άντιστοιχούν σε 50.000 άνθρώπους περίπου) σε Γάλλους έπιχειρηματίες για «βιομηχανική

χρήση» «πιθανότατα για τήν μετατροπή τους σε ζωοτροφές ή λίπασμα, άκόμα και σε ποιοτικά όδοντιατρικά ύλικά, κυρίως για σφράγισμα) τό όποία μεταφέρθηκαν στη Μασσαλία με Βρετανικό πλοίο μεσω Θεσσαλονίκης» (ιστολόγιο «Ακτίνες»). Αυτοί είναι οί πολιτισμένοι Ευρωπαίοι; Τά ίερά όστά τών νεκρών μας έγιναν άντικείμενο έμπορικής συναλλαγής, ζωοτροφές, λίπασμα και όδοντικά σφραγίσματα τών Ευρωπαίων! Δείτε τό διαχρονικό έρεβος τών «έταίρων» μας! Δείτε από ποιους περιμένουμε τή σωτηρία μας, από εκείνους ποú «έφαγαν» μέχρι και τό κόκκαλά μας!

ΟΧΙ ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ (Συνέχεια από τήν 1^η σελίδα)

... πολλοί από αυτούς δέν δέχονται τήν πρόσκληση. Γιατί είναι δεμένοι στα ύλικά άγαθά. Είναι δεμένοι με τήν άμαρτία. Τά πάθη κυριαρχούν μέσα στην καρδιά τους. Οί άνθρωποι αυτοί είναι συμφεροντολόγοι, φιλάργυροι και πλεονέκτες, φιλήδονοι και φιλόσαρκοι, αυτά άγαπούν, αυτά μέρα-νύχτα σκέπτονται, αυτά λατρεύουν και χωρίς αυτά δέν μπορούν νά ζήσουν. Βρίσκουν χίλιες δυό προφάσεις για νά δικαιολογήσουν τή συμπεριφορά τους. Και όπως είπε κάποιος σοφός, ό άμαρτωλός μπορει νά κουραστει νά άμαρτάνη, αλλά δέν θα κουραστή ποτέ νά δικαιολογηται. Δικαιολογείται ό άμαρτωλός, γιατί δέν εκκλησιάζεται, δέν νηστεύει, δέν προσεύχεται, δέν διαβάξει τή Γραφή. Άλλά μάταια κοπιάζει νά δικαιολογηθί. Μάταια γίνεται δικηγόρος τοú έαυτοú του. Θα 'ρθη ώρα ποú όλες οί δικαιολογίες και οί προφάσεις θα πέσουν σαν νά είναι χάρτινος πύργος. Άνθρώπους γελούν και

ἀπατοῦν μὲ διάφορα ψέμματα καὶ δικαιολογίες, ἀλλὰ τὸ Θεὸ ποιδὸς μπορεῖ νὰ Τὸν γελάσῃ, ποιδὸς μπορεῖ νὰ Τὸν ἀπατήσῃ; Κανένας ἀπολύτως. Ἀπὸ τώρα ἀκούγεται ἡ φοβερὴ προειδοποίησι. Κανεῖς ἀπὸ αὐτοῦς, ποὺ δὲν τίμησαν τὴν πρόσκλησι δὲν θὰ γίνῃ δεκτὸς στὸ τραπέζι τοῦ Θεοῦ. Θὰ μείνῃ ἔξω τοῦ δείπνου, ἔξω τοῦ νυμφῶνος, ἔξω τοῦ παραδείσου.

Η «ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΗ» ΔΥΣΙ!

Θυμάστε παλαιότερα τὸ «δόγμα» τοῦ ἀλήστου μνήμης «ἐθνάρχη» «ἀνήκομεν εἰς τὴν Δύσιν». Ἡ Δύσι, αὐτὸ τὸ πολιτικο-οικονομικὸ τερατούργημα ποὺ ὀνομάζεται Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση, διέθεσε 80.000.000 εὐρὼ

(ἀπὸ τὴν φορολογία μας) σὲ Μ.Κ.Ο. ἐξειδικευμένες στὶς ἐκτροώσεις, γιὰ ἔρευνες σχετικὰ μὲ τὰ ἀνθρώπινα ἔμβρυα ἀπὸ ἐκτροώσεις, γιὰ νὰ βροῦν τρόπους ἀξιοποίησης τῶν ἐμβρυῶν στὴν ἰατρικὴ, στὰ καλλυντικὰ καὶ στὴ διατροφή μας, ὡς βελτιωτικὰ γεύσης. Δὲν μπορεῖ νὰ τὸ χωρέσει ὁ νοῦς μας ὅτι οἱ «ἐταῖροι» μας νομοθετοῦν νὰ τρῶνε τὰ παιδιά μας καὶ νὰ τὰ κάνουν κρέμες γιὰ τίς «κυρίες».

(Ὁρθόδοξος Τύπος, 22-11-2013, σελὶς 2)

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ
ΤΗΝ ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΣ

ΡΑΦΑΗΛ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ καὶ ΕΙΡΗΝΗΣ
Τηλ. ἐπικοινωνίας: 22940-61151.

ΝΗΣΤΕΙΑ

Συνεχίζεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων ἕως τίς 24 Δεκεμβρίου. Δὲν τρῶμε κρέας, αὐγά, τυριά, γάλα. Τρῶμε μόνο ψάρι, τὸ ὁποῖο ἐπιτρέπεται μέχρι τίς 17 Δεκεμβρίου. Τὴν Τετάρτη καὶ τὴν Παρασκευὴ δὲν τρῶμε οὔτε λάδι.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ
ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ
Κάθε Κυριακὴ
Ὁρθρος - Θεία Λειτουργία
7.30-10.15 π.μ.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ
καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου
Κάθε Τετάρτη στὶς 4.30 π.μ.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ
Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ
9.00 - 1.00 πρωὶ ἀνοικτὰ
1.00 - 4.00 Μεσημέρι κλειστὰ
4.00 - 5.00 ἀπόγευμα ἀνοικτὰ

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἑνημερωτικὸ Δελτίο
Ἰδιοκτῆτης: Ἀδελφότης Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, **Ἱστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δ/ντής: Ἀρχιμ. Ραφαήλ Ἀλτιπαρμάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,

E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές, ἐμβάσματα ἢ προαιρετικὲς

συνδρομὲς ἀποστέλλονται εἰς **δ/νση:** π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.